Maandag 7 Februari 1944. DAGBLAD 61ste Jaargang, No. 4125

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Russen dringen Narva binnen.

Grote aanval van Rode bommenwerpers op Helsinki.

7 Duitse divisies verslagen, 5 afgesneden in de Dnjepr-bocht.

Noordamerikaanse oorlogsschepen beschieten Paramusjiro.

OVERZICHT VAN HET NIEUWS.

Rusland.

Het belangrijkste nieuws van het weekeinde is wel dat uit Rusland. Maarschalk Stalin heeft weer een van zijn befaamde dagorders uitgegeven om een grote overwinning bekend te maken. Verschillende dagen geleden gingen de troepen van het 3e Oekraïne-front onder leiding van Generaal Rodion Malinovsky tot het offensief over in het gebied ten Noord-Oosten van Krivoi Rog en ten Noord-Oosten van Nikopol.

In vier dagen van felle gevechten braken zij door de Duitse defensielinie een en vorderden zij van 45 tot 60 kilometer. De doorbraak werd uitgebreid tot een front van 170 kilometer lengte. Tijdens de gevechten werden 4 divisies infanterie en 3 tankdivisies der Duitsers verslagen. De stad en het grote spoorwegknooppunt Apostolovo werd veroverd alsook het spoorwegstation Marganets. Niet ver van de stad Nikopol bereikte men de Dnepr. Hierdoor werd de aftocht van 5 Duitse divisies infanterie in het gebied van Nikopol afgesneden.

De Russen veroverden meer dan 250 plaatsen, waaronder het districtscentrum van het Dnjepropetrovskgebied Sofievka. In de gevechten werden 28 Duitse tanks vernield en voorts 160 kanonnen van verschillend kaliber en 245 machinegeweren.

De vijand liet meer dan 12.000 doden op het slagveld liggen. De volgende wapenmaterialen werden buitgemaakt: 65 tanks, 435 kanonnen van verschillend kaliber, 156 mortieren, 390 machinegeweren, 5312 vrachtwagens, 49 tractors, 655 karren met militaire voorraden en 16 opslagplaatsen.

In het gebied tussen Tsjerkassy en Belaya Tserkov werd de ring om de omsingelde vijandelijke divisies nauwer toegehaald. Verschillende plaatsen werden hier door de Russen genomen. Generaal Walther von Seidlitz, die te Stalingrad gevangen genomen werd, heeft zich per radio gewend tot de omsingelde troepen om hen aan te sporen zich over te geven, aangezien redding toch niet mogelijk is. Hij zeide, dat Hitler zich te veel inlaat met de militaire zaken en dat zulke rampen als bij Stalingrad en nu weer daar het gevolg van zijn.

De troepen van Generaal Vatutin blijven voortrukken in het oude Polen en hebben reeds meer dan de helft van de afstand tussen Kiev en Warszawa afgelegd. Ook aan het Leningradfront duurt de opmars van Generaal Govorovs troepen voort. Men heeft de vijand reeds geheel opgeruimd ten Oosten van de rivier de Narova op 13 kilometer binnen de Estlandse grens.

Italië.

Aan alle gevechtsfronten in Italië wordt verwoed gestreden. Ten Zuiden van Rome doen de Duitsers krachtige aanvallen op het Geallieerde bruggehoofd van Anzio. Het communiqué van Zondag uit het Geallieerde Hoofdkwartier te Algiers zegt, dat de Geallieerde troepen er hun stellingen hebben herzien en geconsolideerd. Het slechte weer belette dat de Geallieerde luchtmacht een doeltreffende steun kon bieden aan de Geallieerde grondtroepen, terwijl ook de bevoorrading van zee uit moeilijk is. In de loop van de Zondag klaarde het weer iets op, zodat de Geallieerde vliegtuigen weer patrouille-vluchten konden onderhouden boven het strandhoofd. Aan het front van het 5e leger in Zuid-Italië concentreert de strijd zich voornamelijk om Cassino. In de stad zelf woeden felle straatgevechten. Ook in de bergen ten Noorden en Westen van Cassino wordt gevochten. De troepen van het 8e leger zijn zeer actief langs het gehele front. Voor zover het weer het toeliet voerden de Geallieerde bommenwerpers aanvallen uit. Het spoorwegknooppunt te Terni werd door middelzware bommenwerpers aangevallen en lichte bommenwerpers bestookten Piedmonte. Gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen vielen de vijandelijke verkeersmiddelen aan en vernielden een aantal voertuigen. 4 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield zonder dat een toestel der Geallieerden verloren ging.

De lichte vlootstrijdkrachten der Geallieerden boekten verschillende successen in de Adriatische Zee. Een kleine en twee middelgrote schoeners werden in het Kanaal van Zara tot zinken gebracht en een andere kleine schoener werd tussen Sibenik en Split in de grond geboord. Er werden telkens enkele gevangenen genomen. De nacht daarop — Vrijdag op Zaterdag — bombardeerden enkele torpedojagers Stalingrad op het eiland Hvar en Dubrowacka op het eiland Korgula.

Westfront.

In de nacht van Zaterdag op Zondag bevonden Britse Mosquito's zich boven Berlijn en andere doelen in het Westen van Duitsland. Er werden geen verliezen geleden. Duitse toestellen waren actief boven enkele delen van Zuid-Oost Engeland en East Anglia. Een klein aantal bommen werd geworpen, doch deze veroorzaakten geen slachtoffers.

Zondagmorgen trokken Geallieerde formaties, waaronder Noordamerikaanse bommenwerpers, naar het Europese vasteland. Verschillende Duitse vliegvelden in Noord-Frankrijk werden aangevallen, o.a. een vliegveld op 8 kilometer van Parijs. Ook werden militaire doelen in de defensie-gordel van het Pas de Calais aangevallen.

Stille Oceaan.

De Noordamerikaanse troepen en mariniers hebben bijna de gehele atol van Kwajalein in handen nadat de Japanners volkomen uitgeroeid werden op het eiland Kwajalein zelf. De genietroepen zijn reeds bezig het vliegveld in orde te maken voor bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen. Door de verovering van de eilandjes Gugegwe, Bigej en Ebler beheersen de Noordamerikanen nog twee kanalen naar het reusachtige lagoen, dat reeds als ankerplaats gebruikt wordt door eenheden van de Noordamerikaanse vloot. Door het nemen van deze drie eilandjes hebben de Noordamerikanen het bezit gekregen over 21 van de 32 voornaamste eilandjes van de grote atol, behalve nog verschillende andere eilandjes, die niet genoemd zijn.

Generaal-Majoor Willis Hale, Bevelhebber van de 7e leger-luchtmacht, heeft verklaard, dat met de verovering der luchtbases van Kwajalein de grote Japanse vlootbasis Truk binnen het bereik der Noordamerikaanse bommenwerpers zal komen. Truk ligt op 1500 kilometer van Kwajalein. Bovendien zullen vele eilanden van de Carolinengroep van Kwajalein uit kunnen worden gebombardeerd.

De luchtaanvallen worden nog voortgezet op verschillende eilanden van de Marshall-groep. Ook is het eiland Wake nog eens gebombardeerd. In het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan moesten Rabaul op Nieuw Britannië en Wewak op Nieuw Guinea het wederom ontgelden.

Verre Oosten.

De luchtmacht van Generaal Stillwell in China heeft nabij de Chinese kust een Japans convooi van 9 schepen aangevallen en 6 daarvan in de grond geboord. Een zevende schip werd vermoedelijk nog vernield. Tokio meldt, dat voor het eerst militaire doelen nabij Chatraptur op de Oostkust van Brits-Indië, op ongeveer 1300 kilometer ten Noorden van Ceylon, door Japanse vliegtuigen zijn aangevallen in de nacht van Vrijdag. Er zouden vier grote branden gesticht zijn en alle Japanse vliegtuigen zouden naar hun basis zijn teruggekeerd.

De Geallieerde luchtmacht blijft uitgebreide aanvallen doen op vijandelijke doelen in Birma. En de strijd op de grond neemt ook in hevigheid toe. De Japanners hebben een tegenaanval gedaan aan het Arakan-front en namen hierbij Taung Bazaar. De Japanse aanval werd evenwel gestuit en de Geallieerden brachten grote verliezen toe aan de Nipponezen.

Volgens een DNB-bericht uit Tokio heeft de Zwitserse Gezant der Japanse regering een nota overhandigd van de Verenigde Staten waarin geprotesteerd wordt tegen de behandeling der Noordamerikaanse krijgsgevangenen. Een zegsman voor de Japanse regering zou den Zwitsersen Gezant hebben medegedeeld, dat „te gelegenertijd" een antwoord zal worden gegeven.

Het nieuws van vandaag.

Het Russische leger bevindt zich op minder dan 65 kilometer van de plaatsen van waaruit Adolf Hitler de invasie van de Sovjet-Unie in 1941 opende. En overal langs het gehele front lijdt de Wehrmacht ernstige nederlagen. De jongste nederlaag leden de nazie-troepen in de Dnjepr-bocht, in het gebied tussen Krivoi Rog en Nikopol. 7 Duitse divisies werden hier verslagen in een nieuw offensief onder leiding van Generaal Rodion Malinovsky en de aftocht van 5 andere divisies werd afgesneden. 250 Plaatsen werden bevrijd en de opmars duurt voort langs een front van 170 kilometer. Bovendien wordt hedenmorgen gemeld, dat de troepen van Generaal Leonid Govorov de stad Narva in Estland zijn binnengedrongen. Doordat de gehele Zuidkust van de Golf van Finland, van den vijand gezuiverd is, is Helsinki de hoofdstad van Finland, beter binnen het bereik gebracht der Russische bommenwerpers. In de afgelopen nacht werd Helsinki door meer dan 200 Russische bommenwerpers aangevallen. Het was een der grootste luchtaanvallen, die ooit op de Finse hoofdstad gedaan zijn. Mogelijk is dit het begin van een nieuwe onderneming der Russen om Finland uit de oorlog te slaan. Maar Moskou ontkende de geruchten als zou men aan Finland een ultimatum gesteld hebben.

De omsingelde Duitse divisies in het gebied tussen Belaya Tserkov en Tsjerkassy worden onderworpen aan verwoede aanvallen der Russen. Adolf Hitler heeft hen bevolen tot den laatsten man te vechten, terwijl Generaal Walther von Seidlitz, die te Stalingrad door de Russen gevangen werd, een oproep heeft gericht aan de Duitse manschappen om de wapenen neer te leggen, omdat zij van aangezicht tot aangezicht staan voor een ramp.

In Italië wordt ook hard gevochten, zowel op het bruggehoofd als in het Zuiden. De Geallieerden hebben een Duitse doorbraak op het bruggehoofd gesloten en de nazies teruggeslagen. Er werden vele gevangenen gemaakt.

In de Stille Oceaan duurt de strijd om de Marshall-eilanden voort. De atol van Kwajalein is reeds bijna geheel in Noordamerikaanse handen. In het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan werden Rabaul en Kaap Hoskins op Nieuw Britannië hevig gebombardeerd. Op de Japanse basis te Kaap Hoskins in het Noordelijk deel van het eiland werd 167 ton aan bommen geworpen. Op Nieuw Guinea worden de luchtaanvallen op vijandelijke doelen ook voortgezet.

In het Noordelijk deel van de Stille Oceaan is een der eilanden, die tot Japan zelf behoren, door Noordamerikaanse oorlogsschepen gebombardeerd. Het eiland dat door de oorlogsschepen beschoten werd is Paramusjiro. Geen der aanvallende schepen ging verloren.

EERSTE VLOOT-BOMBARDEMENT OP JAPAN.

Noordamerikaanse oorlogsschepen hebben Japan voor het eerst gebombardeerd en den vijand volkomen verrast. Norman Bell, die zich aan boord bevindt van een torpedojager, welke aan de aanval deelnam, deelt mede, dat twintig minuten lang de haven en installaties op Kaap Kurabu, aan het Zuidelijk punt van het eiland Paramusjiro, door de Noordamerikaanse oorlogsschepen werden bestookt. De vijandelijke kanonniers waren volkomen verrast. Zij schoten lukraak in de lucht en langs hun eigen stranden alsook in de richting van de Stille Oceaan en de Zee van Okhotsk. Geen enkel schip van de aanvallende strijdmacht, welke in helder maanlicht de vijandelijke kust naderde op een afstand van 8 kilometer, werd door de kustbatterijen geraakt. De aanval vond plaats op 4 Februari en de vlootmacht stond onder bevel van Schout bij Nacht Wilder Baker. Vice Admiraal Frank Jack Fletcher heeft het bevel over de Noordamerikaanse vloot in het Noordelijk deel van de Stille Oceaan.

HELSINKI GEBOMBARDEERD.

Als volgt luidt een Fins communiqué:

„Meer dan 200 vijandelijke vliegtuigen hebben gisteravond en tijdens de nacht een hevige aanval gedaan op Helsinki. Zij naderden de stad in golven. Brand- en brisantbommen veroorzaakten schade aan gebouwen en in verscheidene delen van de stad alsook in de naaste omgeving ervan ontstonden branden. Volgens inlichtingen, welke tot nu toe ontvangen werden, zijn 38 personen gedood en 232 gewond. Een hevig gordijnvuur werd opgeworpen door onze luchtdoelkanonnen, waardoor de vliegtuigen gedwongen werden de meeste bommen buiten de stad te werpen. Afzonderlijke vijandelijke vliegtuigen breidden hun vluchten uit tot ver boven Zuid-Finland. Zij wierpen bommen op enkele plaatsen zonder schade te veroorzaken. In luchtgevechten, welke geleverd werden boven de Karelische landengte schoten onze gevechtsvliegtuigen een vijandelijke jager neer. Er is niets bijzonders te melden van de land- en zeefronten" (Helsinki, (AP) 7.2).

ONTRUIMING VAN HELSINKI?

Robert Sturdevant seint uit Stockholm:

Duizenden vrouwen, kinderen en ouden van dagen begonnen Helsinki te ontruimen met elk beschikbaar vervoermiddel na twee nachtelijke aanvallen door een totaal van ongeveer 180 Russische vliegtuigen, welke talrijke personen doodden en 35 branden stichtten. Volgens den correspondent van het Zweedse blad „Aftonbladet" in Helsinki hebben twee golven van Russische vliegtuigen de stad gedurende 7 uren aangevallen (Stockholm, (AP) 7.2).

DE GEVECHTEN TEN ZUIDEN VAN ROME.

Edward Kennedy seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier te Algiers:

De Noordamerikaanse troepen op het bruggehoofd van Anzio hebben een krachtige nieuwe Duitse aanval afgeslagen, waarmede de nazies de Geallieerde verdedigingsring op 5 kilometer ten Westen van Cisterna doorbraken, en hebben de oorspronkelijke stellingen hersteld. De Duitsers openden de aanval Zaterdagavond met voetvolk, tanks en geschut. De gevechten woedden de gehele nacht door en tot Zondag voordat de Duitsers met verliezen werden teruggedrongen naar hun punt van uitgang. De nazies deden minder krachtige aanvallen langs de gehele linie. Ten Noorden van Aprilia werden enkele Duitse elementen samengetrokken voor een aanval tegen de Britten. Door een hevig artillerie-vuur werden zij uiteengeslagen. De Britse troepen op het strandhoofd hebben nog 300 Duitsers gevangen in de gevechten tijdens het weekeinde. Naar vernomen wordt hebben de Duitsers de 715e divisie infanterie uit Zuid-Frankrijk aangevoerd en tegen het strandhoofd ingezet. Andere Duitse elementen, welke aan dit front vechten, zijn de Hermann Goering divisie, de 29e pantserdivisie, de 26e divisie infanterie en de Reichsführer SS-brigade (Algiers, (AP) 7.2).

735 Man rondom het Schottegat.

Bito, St. Thomas- en St. Albertus College winnen. Wandelmars van de K. S. C. enorm succes.

Hier volgt het officiële communiqué, dat ons vanmorgen verstrekt werd betreffende de gisteren gehouden tweede wandelmars van de Katholieke Sport Centrale:

Meisjes: Cito eerste prijs; Bito tweede prijs en verder als volgt: 3e prijs K. J. M. Martinusgesticht; 4e prijs O.S. O.S. (Bisschoppelijke Nijverheidsschool); 5e prijs School Pietermaai; 6e prijs Princes Margrietgroep; 7e prijs Oranjegroep; 8e prijs S. I. G. San Mateo; 9e prijs K. J. M. Martinusgesticht; 10e prijs Sint Jozefschool (Mulo).

Jongens: St. Thomas College eerste prijs; Groep V voor Victorie tweede prijs; Jonge Wacht Pietermaai derde prijs; Verkenners St. Tharcisiusgroep vierde prijs; Verkenners Sint Petrus Canisiusgroep vijfde prijs.

Junioren: Albertuscollege eerste prijs; Jonge Wacht St. Vincentiusschool tweede prijs; 3e prijs St. Jozefgroep Brakkeput; 4e prijs St. Janboys Pietermaai; 5e prijs St. Jozefschool; 6e prijs St. Vincentiusschool; 7e prijs St. Thomascollege; 8e prijs Jonge Wacht Pietermaai; 9e prijs Jonge Wacht St. Vincentiusschool.

Een fleurige aanblik boden gisteren de tientallen groepen, die de ronde deden langs de boorden van het Schottegat. Zij vertrokken uit het Sint Martinusgesticht en liepen de gehele Schottegatweg langs tot aan de school van Pietermaai, waar zij hun eindpunt vonden. Volgens de kilometerpaaltjes langs deze weg is het van de oever van de St. Anna-baai tot de andere oever rondom het Schottegat 16,5 km. Ongeveer 16 km. hebben de 735 deelnemers dus gelopen. De Amigoeman is eens een kijkje gaan nemen en hij had er geen spijt van. Fief en flink liepen de groepen en deelnemers, ook al had de Amigoeman het tijdstip gekozen, zodat de groepen al op het einde waren en dus de hitte des daags verdragen hadden. Wij hebben ze waargenomen ongeveer van het Zuikertuintje. Het spreekt vanzelf, dat wij geen complimentjes aan bepaalde groepen zullen maken, omdat wij niet tot de officiële commissie behoren, die hierboven haar definitief oordeel geeft.

Maar een leuk gezicht was het een groep te naderen. Er waren groep groten en kleinen, jongens en meisjes. Het spijt ons voor de heren, maar de meisjes liepen zonder uitzondering beter en toonden ook minder vermoeienis. Hetgeen niet wil zeggen, dat de jongens zich onbetuigd lieten. Met stomme verbazing hebben wij bij Berg Altena, dus bijna aan het einde, een groep jongelui gezien, wier overhemdjes nog even fris eruit zagen als dat van den Amigoeman, die de ronde in een automobiel deed. Maar aan de meesten was het te zien, dat ze een wandeltochtje gemaakt hadden, vooral de Europese Nederlanders toonden „hoe warm het was en hoe ver". Een meisjesgroepje, dat juist binnen marcheerde, toen wij op Pietermaai een kijkje namen, marcheerde er vrolijk op los onder het zingen van hupsa-hoi.

In een andere groep zagen wij Frater Fidelius, voorafgegaan door de standaard van Pietermaai en twee vlaggen. De Frater liep er lustig op los. Bekende gezichten van Brakkeput, Scherpenheuvel en verschillende scholen. Onderwijzers en onderwijzeressen hadden het wandelpak aangetrokken om hun kinderen te begeleiden en wij zijn er zeker van, dat hun kinderen ze zo liever zien dan zoals zij vandaag weer voor de klas staan. De wandelmars is een enorm succes geworden. Vorige maal liepen er 300 mede, thans meer dan het dubbele, wel 735 werd ons gemeld. Het publiek liet zich niet onbetuigd. Langs de weg, waar de groepen langs kwamen, hadden de bewoners hun Zondagmiddag-thee buiten geserveerd. Bij Rooi Catootje zaten verschillende families met stoelen en tafeltjes om de groepen te zien, hetgeen dus nog een goed gevolg had. Wij hopen, dat de fieve jongelui nimmer zo worden als de wrakken die daar in de toonbanken hangen. Wandelen is de gezondste van alle soorten sport, zegt men en wij geloven het graag. Alles beweegt, het bloed gaat bruisen, de zon verwarmt u en de transpiratie is een uitnemend middel tegen verkoudheid, niet voor niets kennen de Turken hun stoombaden tegen verkoudheid.

Hoe meer wij de stad naderden, des te voller werd het. Voor de Saliñaschool stonden hier en daar de mensen opeen als kwam nu de Prinses reeds. En alsmaar zingende groepen.

Wij geloven, dat de Katholieke Sport-Centrale een uitnemend initiatief heeft genomen om deze marsen te organiseren. De uitvallers waren er maar weinige. Wij hebben in een van de 3 auto's van de Transportcolonne een kijkje genomen en vonden daar slechts een paar kleine meisjes, die niets mankeerden, maar te vermoeid waren. Dan is het ook veel verstandiger op te houden; oververmoeidheid schaadt. Maar wie goed traint, haalt het best. Dat is bewezen. Dus nu aan het trainen voor de volgende mars, jongelui — en... volwassenen, want die mogen toch ook meedoen, willen wij hopen.

GEALLIEERD COMMUNIQUE VAN ALGIERS.

„Te land: Aan het hoofdfront van het 5e leger worden de harde gevechten voortgezet in de sector van Cassino. Er zijn vorderingen gemaakt ten Noorden en Westen van de stad. Aan het Anzio-front sloegen de Noordamerikaanse en Britse troepen krachtige tegenaanvallen af en namen zij vele gevangenen. De troepen van het 8e leger maakten voortgang en bezetten de steden Pizzo Ferrato en Monte Nerodomo.

In de lucht: De rangeerterreinen en brug te Orte en het wegenkruispunt Frascati werden gisteren aangevallen door middelzware bommenwerpers. Lichte bommenwerpers vielen de verbindingswegen ten Noorden en Zuiden van Rome aan. Gevechtsbommenwerpers onderhielden patrouille-vluchten boven het strandhoofd van Anzio. De scheepvaart in de haven van Piombino werd gebombardeerd door middelzware bommenwerpers. Tijdens deze en andere verrichtingen werden 10 vijandelijke vliegtuigen vernield. 13 Onzer toestellen worden vermist" (Algiers, (AP) 7.2).

SPANJE.

Binnen twee weken wordt een beslissing ten aanzien van Spanje verwacht, volgens sommige diplomaten in Londen, terwijl de Britse pers „een krachtig optreden" eist teneinde te verzekeren dat Franco zich aan de beginselen van de onzijdigheid zal houden. Naar men zegt is Franco nu aan de beurt voor de volgende zet.

De Spaanse pers spreekt over de strengere Brits - Noordamerikaanse houding ten opzichte van Spanje als een „bedreiging van Spanje's onzijdigheid", doch Britse bladen eisen, dat Franco de Duitse agenten zal weren uit Spaans Tanger. Tevens moet hij — zo zeggen de Britse bladen — de Italiaanse oorlogs- en koopvaardijschepen, welke zich in Spaanse havens bevinden, aan de regering van Badoglio uitleveren en het Spaanse legioen van het Russisch front terugroepen. De „Sunday Observer" verklaarde gisteren, dat het „oorlog kan betekenen" als Franco weerbarstig is (Londen, (AP) 7.2).

Waarom zullen wij de burgers niet bombarderen?

Beschieten van weerloze valschermspringers is typisch Nederlands, vindt Luftwaffe-Sergeant Leske.

Dagboekje van een Nazie vlieger laat de echte Duitse mentaliteit zien.

HOOFDSTUK „10-26 MEI 1940" IN NAZIEGEEST

door
GOTTFRIED LESKE.
Oberfeldwebel van de Luftwaffe.

Bij de Dell Publishing Comp. Inc., 149 Madison Avenue, New York, is een dagboek van een krijgsgevangen Luftwaffe-sergeant verschenen in Engelse vertaling: „I was a nazi Flier" door Gottfried Leske. De bladzijden in dit boek zijn ongelooflijk; zij zijn geschreven door een willekeurigen Duitser, die in onze handen kwam en op wien een particulier — dus niet dienst — dagboek gevonden werd, waarschijnlijk voor later als herinnering. Leske is thans 31 jaar, zoon van een opticiën uit de buurt van Frankfurt; hij doorliep het gymnasium, kwam zoals ieder in de Hitlerjeugd, ging later voor piloot leren bij de Lufthansor. Alles dus heel gewoon, niets opzwepends. Wat er in het brein van dezen man omgaat toont de volgende vertaling aan. Met de Duitsers valt niet meer te praten.

Velen van mijn kameraden hebben het medegemaakt in Polen, sommigen zelfs in Spanje. Ze zeggen, dat het niets is. Elke morgen opnieuw trekken wij erop uit, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen. Wij gaan bij elkaar vliegen, en brengen eventjes een bezoek aan Frankrijk en zorgen ervoor, dat de Franse luchtbases niet meer gebruikt kunnen worden. Als er zo nu en dan een van hun gevechtsvliegtuigen op komt dagen, neemt een van onze ME's ze voor zijn rekening.

Gisteravond hoorde ik over de radio, dat wij 72 vijandelijke vliegvelden gebombardeerd hebben tot nog toe. Op zijn zachtst gesproken is dit onderschat. Wij ontmoeten zo goed als geen tegenstand.

Vandaag zijn wij pas tegen de middag opgestegen, en vlogen toen in de richting van Dinant. Wij hebben Franse troepen gezien, die zich haastig met hun artillerie terugtrokken. Onze handen jeukten om een paar bommen te laten vallen, maar wij hadden een andere opdracht. Toen wij bij een knooppunt van spoorwegen kwamen, werden wij door het luchtafweergeschut onderhanden genomen. Wij werden echter niet geraakt. Geen enkel van onze vliegtuigen werd geraakt. De Fransen schieten ontzettend slecht.

Tegen de avond gingen wij Waalhaven bij Rotterdam bombarderen. Later hoorden wij, dat ook Brussel onder handen genomen was. Het vliegveld Schiphol en Amsterdam hadden ook hun beurt gekregen. Wij keerden naar onze basis terug om brandstof en een nieuwe lading bommen in te nemen voor Den Haag, maar men zeide ons toen, dat wij genoeg gedaan hadden voor die dag.

Nadat de motoren nagekeken waren, zijn wij opgestegen, even over vijfen. In het Westen helder weer. Op de aangegeven hoogte naar Frankrijk gevlogen. Onder ons zagen wij enkele verbrande Franse vliegtuigen. Ik geloof, dat het Moranes waren. Op alle wegen Duitse troepen. Van den vijand geen spoor. Het was alsof de wereld ingeslapen was. Aan de horizon een rode vlammenzuil en wat rook. Wij waren vlak bij ons doel.

Toen zagen wij meer Duitse troepen. Het was verbazingwekkend, zo vlug gingen ze vooruit. Toen wij onze opdrachten ontvingen, wist de escadrilleleider zelf niet, dat onze mannen zover vooruit waren. Oberleutnant Friemel stond al klaar om de bommen te laten vallen. Nu zijn wij precies boven het strijdtoneel. Franse tanks tegen onze tanks. Wij vliegen over onze tanks heen en vallen dan loodrecht omlaag. Dan laten wij onze bommen vallen. De ontploffing is zo verschrikkelijk, dat wij het daarboven konden voelen. Wij gaan weer hoger vliegen. Een hagelbui van machinegeweervuur komt van beneden, maar wij zijn nu buiten schot.

Zoellner buigt voorover om het resultaat van ons bombardement te zien. Hij grinnikt voldaan. Ik hoor het door de intercommunicatie. Wij hebben een goed stuk werk gedaan. Als ik eindelijk een kans krijg om omlaag te kijken, is alles wat ik zie een zwart-grijze massa en rode vlammen rondom de tanks. Een goed stuk werk.

Vandaag Brussel en Antwerpen gebombardeerd. De mensen vluchten uit hun huizen. Zij probeerden te vluchten. Wij konden zo laag vliegen, dat wij ze konden zien. Sommigen zaten op de fietsen. Sommigen duwden kinderwagens voor zich uit. Als wij laag genoeg zijn, openen wij het vuur op hen. Zij werpen zich dan allemaal in de sloot langs de weg. Het helpt echter niet. Soms raken wij ook een schaap of een koe.

De radio zegt, dat wij goed vooruitgang maken: 320 vijandelijke vliegtuigen vernield, en wij hebben slechts enkele van de onze verloren. Generaal Winkelman heeft zich overgegeven. Het heeft niet lang geduurd voordat de Nederlanders zich bezonnen hebben. Het zal ook niet lang duren voordat de Engelsen en Fransen zich zullen bezinnen.

Het is een mooie lentedag. Wij liggen lui in het gras op de rand van het vliegveld. Wij gaan pas over een uur vertrekken. Wij liggen in de schaduw van een oude eik. De dikke Theo Zoellner is ingedut. Misschien heeft hij een beetje te veel bier gedronken bij zijn tweede ontbijt. Wilhelm Lederer is de „Feldzeitung" aan het lezen.

Hij vertelt ons, dat wij al 1400 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten hebben. Franz Putzke had een ernstige bui. Hij zeide, dat hij het geval van de vliegtuigen tijn vond, maar dat hij er niet vóór was om de vluchtende mensen neer te schieten. Lederer was het niet eens met hem en ik ook niet. Lederer zeide: „Zij zijn toch onze vijanden? Wij moeten toch al onze vijanden doden!" En ik zeide: „Wat hebben wij te beslissen wat wij wel en niet moeten doen? De Führer beslist."

Putzke was het niet eens met ons en Lederer noemde hem een democratischen lafaard. Ik moest tussenbeide komen, of ze waren elkaar naar de haren gevlogen. Natuurlijk is Putzke geen democratische lafaard. Hij heeft slechts geen belangstelling. Oorspronkelijk zou hij ingenieur geworden zijn. Een luchtvaartkundig ingenieur. Maar zijn vader had niet genoeg geld. Zijn vader is een kantoorklerk in Dusseldorf. Daarom moest Franz gaan werken in een vliegtuigfabriek. Maar hij is geen lijntrekker. Men zegt, dat hij in Spanje schitterend werk gedaan heeft.

Cambrai gebombardeerd. De stad moet vol réfugié's geweest zijn. Toen wij huiswaarts vlogen, stond de helft van de stad in vlammen. Het scheen tenminste zo. Toen wij uitgestapt waren, ontmoetten wij een journalist in de eetzaal. Hij zeide, dat hij op weg was naar zijn krant in Leipzig. Hij zeide, dat hij in Amsterdam gevat werd toen de oorlog uitbrak, en bij het avondeten vertelde hij ons hoe het was toen wij boven Amsterdam waren. Zij hadden hem in een hotel ... Hij zeide, dat hij zich daar niets van aangetrokken had, omdat hij wist, dat wij gauw zouden komen. Midden in de nacht werd hij wakker van het oorverdovend lawaai van de kanonnen. Toen kwamen er ontploffingen. Hij ging naar buiten. Niemand trachtte hem tegen te houden ofschoon hij een gevangene was. Hij zag onze machines zeer laag vliegen, ofschoon het afweergeschut hevig in actie was. De lucht was vol rook en het lawaai was verschrikkelijk. Toen begonnen donkere voorwerpen uit de vliegmachines te vallen. Hij zeide, dat hij in het begin een beetje schrok, omdat hij dacht, dat het bommen waren. Toen zag hij de valschermen zich openen en onze mannen neerkomen in de voorsteden en daarachter. De Nederlanders schoten op ze met machinegeweren maar zij konden ellendig slecht schieten. Enkelen werden echter geraakt. Het is een beestachtig en laf werk om op weerloze valschermspringers te schieten. Typisch Nederlands! Ik denk dat dit in strijd is met het internationaal recht.

De Duitse radio deelt mede, dat Parijs ontruimd is. Wij strooien nu onze bommen op de Kanaalhavens. Het weer is heerlijk.

Soms vliegen wij lange tijd zonder iemand te zien. Zelfs de boerderijen zijn verlaten. Geen wonder. Ze zijn allemaal bang van ons. Dan komen wij weer bij wegen, waar het krioelt van mensen. Dan duiken wij en onze kleine machinegeweren beginnen te ratelen. Zo, zijn het burgers? Wel, het is oorlog, of het is geen oorlog!

Boulogne gebombardeerd. Toen wij teruggingen, konden wij totaal niets zien, zo dik was de rook. De mensen, die in de stad gevlucht waren, moesten wel een prettige tijd gehad hebben. Je kon ze naar alle richtingen zien hollen. Soms renden ze pardoes op onze tanks. De Nederlandse bloembollenvelden zijn bijna onaangetast gebleven. Orders van Goering, vertelt de Oberleutnant ons. De radio zegt, dat wij 2400 machines vernield hebben. Vele nog voor ze zelfs konden opstijgen.

Toevallig. Enkele uren na het radiobericht, dat ik gisteren neerschreef, stegen wij op om een Franse basis te bombarderen. Een mooi veld, omringd door bomen, met zacht oplopende hellingen in de verte. Men kan zich onze verbazing indenken, toen wij een massa Moranes onder ons zagen. Oberleutnant Friemel begon te tellen, maar nadat hij er twintig geteld had, gaf hij het op. Wij lieten onmiddellijk onze bommen los. Er kwam geen antwoord, maar men kon de vliegers naar hun machines zien rennen. Onze eerste bommen misten doel, maar de tweede lading was goed raak. Stukken van de machines werden de lucht ingeslingerd, en er ontstonden branden. Ik geloof niet, dat die Moranes nog ooit zullen uitvliegen.

De radio zegt, dat wij gestadig grond winnen. Onze artillerie bombardeert Ieperen. De vijand probeert om nog stand te houden bij Duinkerken, of misschien probeerden ze wel via Duinkerken te vluchten. Zij hebben de stad versterkt en sommige kameraden, die de haven gebombardeerd hebben, zeggen, dat het afweervuur zeer hevig is. Maar het zal hun niet baten.

Lederer denkt, dat de oorlog over twee weken afgelopen zal zijn. De Oberleutnant hoorde hem, maar zei niets. Hij spreekt nooit veel. Maar Oberleutnant Friemel is werkelijk een fijne kerel, een echte sportsman met goede manieren. Ze zeggen, dat hij veel invloed heeft op de hooggeplaatsten, die dicht bij den Führer staan. Geen wonder. Hij heeft een zeer laag partij nummer.

Duinkerken gebombardeerd. De stad moet nu een puinhoop zijn. De olieopslagplaatsen brandden dat het een lust was. Zwarte rook ging omhoog, en van verre leek het wel een enorme toren.

Bijna elke minuut hoorde men ontploffingen. Het kabaal moet daar beneden oorverdovend zijn geweest. Toen wij thuis kwamen, hoorden wij, dat Boulogne genomen was.

VERLOOFD

Joseph F. A. Peuckert Jr.
Julia M. Semerel

CUR. 6 FEBRUARI '44

Wij ontvingen.

NEERLANDIA.

Januari 1944. Het blad wordt veel beter. Het eerste artikel is een goede verhandeling over de Curom-geschiedenis, die thans door de rijksregering betaald wordt. Waarom, zo vraagt men terecht, betaalt Curaçao die zelf niet? **M. B. Coelho** vervolgt zijn beschouwingen over Vlaanderen en Nederland, waarbij men zou kunnen redetwisten of hetgeen hij op blz. 4, 1e kolom over de Franse invloed in België van 1815—'30 schrijft houdbaar is.

Dr. Joh. Hartog geeft enig idee van de Nederlandse volksverhuizers naar de Verenigde Staten en hun aandeel in de vorming van het Noordamerikaanse volk.

Dr. G. v.d. Arend & Bruno (pseudoniem voor I.) geven een goed gedocumenteerd artikel over Nederlanders in Frankrijk gedurende de oorlogsdagen.

Pater Brada releveert het jaar 1772 toen Curaçaoënaars al om een katholieken priester vroegen, liever uit Nederland dan uit Spanje.

George Seppen geeft in een „Waschrift op een ruim 10-jarig beleid" een herdenkings artikel van oud-gouverneur Kielstra van Suriname, waarbij hij gelegenheid vindt voor zijn bewondering voor Kielstra te uiten en tevens hier en daar rake klappen uitdeelt inzake de „geschillencultus" waarmede Suriname en Curaçao belept zijn.

John Lidney Zodij, oud-luchtvaartredacteur van de Vliegwereld e.a geeft „Nederland let op uw saeck", waarin hij enige ideeën ten aanzien van de ontwikkeling der burgerluchtvaart geeft. **E** (voor Elias) schrijft over de Nederlandse schilderijententoonstelling in de Vereinigde Staten, een mooie „propaganda" van een „groot volk". Inderdaad.

Joost van den Vondel schrijft tenslotte een „Frederick van Nassauwe, Ben ick vroom Hollandsch bloet", o.a „Voor Oostenrijck noch Spanje En ben ick niet vervaert."

DE PASSAAT.

Nummer 2 is er. Veel beter dan het eerste. Buitenop staat de bezienswaardigheid van Curaçao: Pension Bloemendaal.

Verschillende andere foto's maken het blad aantrekkelijk en de stukken over de wedstrijden voor titel en omslag zijn zeer leuk geschreven.

Anonymus „Vespasiaaus", die De Emmer als naam voorstelde, weet mogelijk, dat het woord Vespasianus een plat straatwoord in Rome is om openbare w.c.'s aan te duiden, omdat Keizer Vespasianus die handige dingen uitvond. Voordien deed ieder het nog tegen de muren en op de pleinen. Dat was in het jaar 70. In 1944 is men hier nog even ver. Welke overheidspersoon voert ze hier in? Opdat ook zijn naam verbonden aan deze handige dingen voortleve als die van Keizer Vespasianus, 19 eeuwen lang!

De Curaçaose Handel Maatschappij zond ons een schoon propagandaboekje toe van de Alcoa Steamship Company, Inc., genaamd, „The Caribbean Front", waarin in het kort enkele belangrijke feiten over de landen van het Caraïbisch gebied gegeven worden. Gelijk het voorwoord zegt is de rol van Caraïbië in de globale krijg zeer belangrijk. Curaçao en Aruba vinden er een plaatsje in alsook Suriname met een plaatje van het Gouvernementshuis. Het geheel is zeer kleurrijk en overzichtelijk. Wij danken den gullen gevers.

The U.S. Army Officers of Camp Suffisant

wish to take this opportunity of thanking each and every guest, who attended the benefit dance on President Roosevelt's 62nd birthday, the night of January 30th, for their whole hearted cooperation in making the Warm Springs Benefit for Infantile Paralysis victims a huge success.

Every guilder which was contributed is going to start some unfortunate victim of Infantile Paralysis on the road to recovery, and a healthier and happier normal life.

WERELDNIEUWS

JOEGOSLAVISCH COMMUNIQUÉ.

Als volgt luidt het communiqué uit Tito's Hoofdkwartier:

„In de provincie Lika van Croatië worden de bittere gevechten voortgezet te Brinje en Zuta Lovka. In het gebied van Rogatica voeren de Duitsers versterkingen aan. Te Perusac werden 150 Duitse soldaten gedood in een verwoed gevecht. In Bosnië werd de spoorlijn van Serajewo naar Visegrad, welke door de Duitsers was hersteld, wederom vernield op verschillende punten. De lijn Serajewo-Mostar werd doorgesneden te Garcin en er werd een trein vernield" (Londen, (AP) 7.2).

ARBEIDERS IN DUITSLAND.

Een Belgisch sluikblad meldt, dat het personeel in de vliegtuigfabrieken Junkers te Dessau nog enkel uit 20 procent Duitsers bestaat. Gedeporteerde arbeiders uit de verscheidene bezette landen hebben de plaats moeten innemen van de Duitsers, die naar het front gezonden werden. De arbeiders werken in vertraagd tempo.

DE BELGISCHE VROUWEN.

Het sluikblad „La Voix der Femmes", dat in bezet België verschijnt, schrijft:

„**De Hitleriaanse beulen hebben het aangedurfd een vrouw terecht te stellen, Hermine van de Catsye, een moedige patriotte, die er, volgens hen er** schuldig aan was, het voornemen gehad te hebben te helpen om de verraders uit de weg te ruimen.

Terzelfdertijd veroordeelden zij andere vrouwen uit de streek van Charleroi tot zware gevangenisstraffen en in de streek van Luik, werd een vrouw, terwijl zij haar man fusilleerden, tot 18 jaar dwangarbeid veroordeeld.

In een Duitse fabriek zijn Belgische gedeporteerde vrouwen getuigen geweest van de marteling van een vrouwelijke Russische gevangene aan wie, terwijl zij aan een gevaarlijke machine werkte, de borst afgerukt werd en die zij zonder zorgen, stervend ter plaatse lieten liggen. Een der Belgische arbeidsters, die voor de ongelukkige enkel een gebaar van medelijden mocht hebben en die haar met haar voorschoot had bedekt, werd met een geldboete bestraft.

De Belgische vrouwen, die, zoals te Seraing, bloemen leggen voor de woning van de veroordeelden der Gestapo, zijn geen slachtoffers van de schijnheilige politiek der Nazies, die beweren de „verdedigers van de beschaving" te zijn.

RONSELARIJ.

Al de Belgen, die in 1920, 1921 en 1922 zijn geboren en in de streek van Gent wonen, hebben van de Duitse administratie een oproepingsbevel ontvangen. Een Belg, die hierover aan een Duitser uitleg had gevraagd, kreeg als antwoord: „Al deze mannen moeten naar Duitsland vertrekken".

Men deelt mede, dat te Roeselare 70 jongelingen, die waren opgeëist om naar Duitsland te worden gezonden.

REFUGIÉ'S IN DE VERENIGDE STATEN.

Hoe moeilijk het is in de Verenigde Staten binnen te komen is helaas maar al te bekend. Hoevele vluchtelingen daar gastvrij ontvangen zijn, in totaal, aldus de „New York Times" is hun aantal sedert 1933 (dus in 10 jaar) slechts 260.000.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

In verband met de discussie over de vraag: „Staatsdeel of Gebiedsdeel", welke verleden week over de „Curom" werd gehouden ben ik zo vrij het volgende op te merken:

Mijns inziens zijn beide aanduidingen minder juist en minder verkieselijk. De Staat wordt immers gevormd door de regerende en uitvoerende macht. Curaçao vormt geen deel van die macht, maar wordt er door geregeerd (door middel van een Gouvernement, dat hier dus de uitvoerende macht is). Ergo, Curaçao is géén Staatsdeel!

Ook de aanduiding „Gebiedsdeel' is minder fraai en geeft aanleiding tot onjuiste gevolgtrekkingen. Noemt men Curaçao een „Gebiedsdeel", dan bedoelt men daarmede doorgaans een Nederlands Gebiedsdeel, hetgeen onjuist is, bovendien is Curaçao geographisch een Amerikaans gebiedsdeel.

Ons rijk bestaat uit verschillende gebieden in Europa, Azië en Amerika, die tezamen het Koninkrijk der Nederlanden of kortweg „het Rijk" vormen De Curaçaose eilanden vormen dus een gebied op zichzelf en geen gebiedsdeel, maar een Rijksdeel. Om het nòg duidelijker te zeggen:

Men kan wèl spreken van het gebied Curaçao, ook van het Curaçaose Gebiedsdeel Bonaire, want Bonaire is een deel van het gebied Curaçao. Spreekt men van het rijk, dan bedoelt men alle tot het rijk behorende gebieden tezamen. Ergo zijn deze gebieden rijksdelen, want zij vormen tezamen het rijk.

De bewering, dat men met de aanduiding „het rijk", alleen het rijk in Europa zou bedoelen, gaat natuurlijk niet meer op. Vroeger was dit zo, Het rijk, dat was Nederland; de overzeese gebieden, dat waren de koloniën. Nu men van deze overzeese gebieden gelijkgerechtigde rijksdelen wil maken, zal men zich toch onmogelijk meer kunnen vergissen. „Het rijk", dat zijn alle gebieden, waar de Nederlandse driekleur wappert tezamen. Wil men van Nederland alleen spreken, dan gebruike men de aanduiding Nederland of het rijksdeel Nederland, evenals men van Curaçao of het rijksdeel Curaçao zal spreken.

M. B. Coelho.

Naschrift:

Een jurist tekent hierbij aan:

Zij, die van staatsdeel willen gewagen, zijn m.i. wat voorbarig en lopen vooruit op de staatkundige ontwikkeling, die na de oorlog in het vooruitzicht ligt; gebiedsdeel lijkt op dit ogenblik juister (als afkorting van staatsgegebiedsdeel). Wanneer men over „het Rijk" spreekt, bedoelt men meestal het Rijk in Epropa (dat staat ook in de wet). De zaak is **hierom** vooral zo moeilijk, omdat zij niet alleen van staatsrechtelijke, doch óók van taalkundige aard is. Het begrip „Staat" bijvoorbeeld is nog nooit precies gedefinieerd, daar „Staat" ook immateriële elementen omvat. Ons bescheiden advies: men wachte tot na de staatkundige consolidatie, die na de oorlog zal plaats vinden.

DE ONHOUDBARE ROETPLAAG.

Met zeer veel belangstelling heb ik het artikel over het verspreiden van rook in de „Amigoe" van Woensdag, 2 Februari jl. gelezen.

Als Otrabandist weet ik hoeveel last en ongerief de rook veroorzaakt, temeer daar waar ik woon, gerust gezegd kan worden, dat ik „in de schoorsteen" woon. Net zoals in bovengegemeld artikel uiteengezet wordt eet je, drink je en slaap je in de roet.

Altijd door is het huis vuil, het meubilair met kleine vettige deeltjes besprenkeld, de was, het beddegoed en al wat u nog meer wilt noemen, is een „roetenzee".

Een voorbeeld: Ik heb 3 kinderen. 's Morgens worden die kinderen gebaad en aangekleed; 's middags zien zij eruit alsof zij in een kolenmijn hebben gewerkt; weer worden zij gebaad en van schone kleren voorzien en als u hen dan 's avonds ziet zal u beslist zeggen, dat die kinderen tenminste 2 dagen in die toestand hebben rondgelopen, terwijl zij al tenminste 2 keren tevoren een bad hebben genomen en schone kleren hebben aangedaan. Werkelijk de last is ondraagbaar.

Ik hoop alleen maar, dat het artikel het gewenste resultaat zal hebben en dat wij, Otrabandisten, van deze plaag zullen worden bevrijd.

A. F. de Groot,

IJzerstraat 37.

Naschrift: Laat men in de roetcommissie uitsluitend mensen van de Overzijde benoemen. Dan zullen ze wel beter opletten. — Redactie.

LAATSTE NIEUWS

— **Dr. Stephen Wise,** President van het Joodse Congres in de Verenigde Staten, heeft gisteravond een dringend verzoek gericht aan Churchill om het Britse Witblad van 1939 waardoor de Joodse inwijking in Palestina met ingang van 31 Maart aanstaande zal worden beperkt, in te trekken. In een toespraak tot duizend Joden in New York stelde de Rabbi voor om ook een verzoek te doen aan Roosevelt opdat hij in deze quaestie invloed zal oefenen.

— **Het Zwedse** Telegraafagentschap dat onder Duits toezicht staat, deelde mede, dat alle lichamelijk geschikte burgers van Estland, Letland en Littauen zijn gemobiliseerd om te werken aan nieuwe verdedigingswerken in de Baltische Staten.

— **De radio** van Rome kon hedenmiddag niet gehoord worden in Londen, waardoor de mogelijkheid van nieuwe luchtaanvallen op de Eeuwige Staat werd te kennen gegeven.

— **Het Duitse** communiqué zegt, dat de Russen krachtige aanvallen blijven doen in het gebied van Nikopol. Het communiqué beweerde, dat deze aanvallen werden afgeslagen.

Men gaf enkele „plaatselijke deuken" toe tussen Kirovograd en Belaya Tserkov. Voorts zou een „groot defensief succes" door de Duitsers zijn behaald nabij Vitebsk en ten Zuiden van de Berezina. Tussen het Ilmenmeer en de Finse Golf zouden succesrijke verrichtingen hebben plaatsgevonden na het afslaan van Russische aanvallen.

— **Een bericht** uit Moskou deelt mede, dat Russische troepen in de Oostelijke buitenwijken van de stad Narva zijn doorgedrongen. Van de Baltische Zee tot de beneden-Dnjepr lijdt het Duitse leger ernstige nederlagen. Het weer is bijna als in de lente. 150.000 Tot 200.000 Duitsers zien zich gesteld voor gevangenneming of de dood.

— **Vier leden** van het Britse Parlement zullen spoedig een bezoek aan West Indië brengen ter bespreking der sociale en economische toestanden en ook om te zien hoe de Engels-Nordamerikaanse Caraïbische Commissie werkt. De delegatie zal Brits Guyana, Trinidad, Barbados, Jamaica en de Bahamas bezoeken.

— **De diplomatieke** commentator van het DNB Siegfried Horn beweerde, dat de beslissing van den Paus om in Rome te blijven „de volle sympathie van de Duitse natie heeft".

Hij zeide, dat de voorstellen om het centrum van de R. K. Kerk over zee te voeren, ingegeven worden door het „echt Amerikaans" verlangen de financiële capaciteit der Noordamerikaanse Katholieken op te slokken.

— **Generaal-Majoor** Fritz Kutschera, Hoofd van de Gestapo te Warszawa, en vijf andere Gestapo-officieren zijn gedood door Poolse patriotten. **De Duitsers hebben als represaille 100 Polen geëxecuteerd.**

HET CARAIBISCH GEBIED.

Laboratorium van wereld samenwerking

door

DEVERE ALLEN.

De formatie van de Engels-Noordamerikaanse Caraïbische Commissie is: „een belangrijke experimentele ontwikkeling, die misschien op het gehele toekomst van het Koloniale vraagstuk van de Wereld invloed zal oefenen".

(Sir Stafford Cripps).

Die avond was het rustig in verduisterd Londen, maar in mijn hotel herhaalde een Engelse vriend de ontstellende boodschap „Frank kon zelf niet komen, maar hij wil dat jullie het volgende zult doen. Wanneer je terug gaat naar Noord-Amerika, begin daar dan een geweldige agitatie. Voordat de oorlog veel langer zal hebben geduurd zullen jullie, Noordamerikanen, voor je eigen militaire bescherming enige van onze bezittingen in de Westelijke Atlantische Oceaan nodig hebben, in het biezonder in de buurt van de Caraïbische Zee. Dat is de grote kans. Een dergelijke zal waarschijnlijk voor generaties niet meer voorkomen". „Bereikt alle Noordamerikanen, die je kunt; legt beslag op redacteuren, schrijvers en sprekers. Haalt Noord-Amerika er toe over om onze Westindische Koloniën te kopen, alle. Wij hebben er niets goeds van gemaakt. Jullie zouden het beter doen. In de meeste gebieden zou de bevolking het luide toejuichen. Levensstandaards zouden omhoog gaan. Meer vrijheid van woord zou heersen, meer democratie. Voor de eerste keer in de geschiedenis zou de bevolking een werkelijke vooruitgang ondervinden".

Frank was niet gekomen omdat hij op die avond naar een provincie-stad was gegaan om een massa-vergadering toe te spreken over koloniale zaken. Frank was een idealist, een schitterend schrijver en spreker; een hoog ontwikkelde, uitgesproken neger, die lange tijd een voorvechter was geweest van verdrukte volken over de gehele wereld. Hij had in de Verenigde Staten gestudeerd en had vele delen van het wijd uitgespreide Britse Imperium bezocht.

„Zie hier", riep ik tot mijn vriend, de tussenpersoon, uit, „dit is allemaal zeer vlijend. Maar er zijn duizenden Britten die het standpunt van Frank delen. Waarom zouden wij hen niet bewerken en hun invloed vergroten? Is Frank er zeker van dat de Noordamerikaanse expansie zulke automatische voordelen met zich zal brengen? Verschillen de Noordamerikanen enigszins ten opzichte van rassen-voordeel? Zijn wij beter te vertrouwen met economische overheersing?"

Gespannen voorwaarts leunend van de rand van zijn stoel keek mijn vriend, een wel bekende schrijver over quaestie het Britse Imperium betreffende, mij met glinsterde ogen strak aan. „Laat Frank er nu eens buiten", zei hij ongeduldig. „Laat mij je dit eens duidelijk maken en neem het niet te licht op. Wij willen iederen Noordamerikaan tot wien wij kunnen spreken opwekken. Misschien zijn wij te optimistisch over Noord-Amerika. Maar veronderstelt dat jullie niet al onze Caraïbische Koloniën overnemen; jullie zullen er toch enkele van nodig hebben om het Panama-kanaal af te sluiten. Wil je een manier vinden om het Noordamerikaanse liberalisme in het probleem te interesseren? Wil je een middel vinden om Noordamerikaans-Britse samenwerking te krijgen? Kun je ontkennen dat er iets gedaan moet worden?"

„Beschouw het op deze manier", vervolgde hij gehaast. „Wij allen hier, die werken voor een beter koloniaal stelsel, zouden iets kunnen horen dat wij nog nooit gehoord hebben. Onze vrienden in het Parlement konden beter over de rassenquaestie spreken, zonder zich aan onaangenaamheden bloot te stellen, dan jullie Noordamerikaanse liberalen het in het Congres konden. Over vraagstukken betreffende economie en de arbeidsklasse hebben sommige van jullie mensen in Washington een oordeel, dat onze koloniale bestuurders nog in geen jaren zullen bereiken. Tussen ons gezegd, wij zouden het Caraïbische gebied tot een voorbeeld voor de wereld kunnen maken. Het is een wereld. Kijk maar eens op de kaart van de Caraïbische Zee, dan zul je het zien".

Sedert dat profetische gesprek heeft de oorlog zich verder over de aardbol uitgebreid. Ik heb lang op de Caraïbische kaart gekeken en een beetje naar de Caraïbische Zee. Oom Sam keek eveneens. Wij kochten geen Engelse kolonie, maar wij huurden voor 99 jaar een marine-basis vlak ten Noorden van de Caraïbische Zee en 4 juist daarin gelegen. President Roosevelt heeft gezegd dat er niet aan wordt gedacht de huurtermijnen te verlengen. Maar 99 jaar is een aardige tijd. Zelfs de meest verstokte pessimist zal niet beweren dat voor de oorlog en het wederopbouwen meer dan een gedeelte van een eeuw zal nodig zijn. De Brits-Noordamerikaanse relatie schijnt voorbestemd om blijvend te zijn. Wat er mee gebeurt en wat er door gebeurt zal blijken van critiek internationaal gewicht te zijn. Zij zal verre de tijdelijke huurovereenkomsten overtreffen en het is zelf denkbaar dat zij in het verschiet van nog eens 50 jaar meer beslissende gevolgen zal hebben dan de oorlog zelf.

Het duurde evenwel maar een paar maanden, nadat de huurovereenkomst tot stand was gekomen, tot zowel Engeland als Noord-Amerika tot de ontdekking kwamen dat geen van beiden tevreden konden zijn met de Caraïbische toestanden, zoals zij sinds lang waren in hun respectief rechtsgebied. Het is moeilijk om in gezelschap een slordige keuken te vergeten. Beide landen hadden economische experts onderzoekingen laten verrichten in het Caraïbische gebied; slechts weinig dat de nationale trots streelde kwam bij deze onderzoekingen naar voren.

En toen, met een dramatisch gebaar sloegen Washington en Londen tientallen jaren van werkloosheid over.

Er werd een Engels-Noordamerikaanse Caraïbische Commissie opgericht, voornamelijk om de levensstandaard, en sociale toestanden te verhogen in het gehele Caraïbische gebied — het Engelse en Noordamerikaanse, als een stilzwijgend gevolg ook het Franse — Nederlandse- en Zuidamerikaanse deel. Het was iets, dat een ware omwenteling te weeg bracht. Onder andere omstandigheden zou het met dikke koppen in de couranten zijn aangekondigd.

Maar op die 9e Maart 1942 hadden de Japanners hun verovering van Java bijna voltooid en keken zij met hongerige ogen naar Australië; Engelse ogen keerden zich naar het rijzend verzet tegen de heersende orde in Brits Indië en de naderende Britse missie. Zelfs de New York Times begroef zijn waarderend, doch vluchtig, artikel over het nieuwe gezamenlijke comité op bladzijde 8.

CURAÇAO

P.A.A.

Van Maandag 7 Februari af is Curaçao een regelmatige stopplaats op de weg van de Pan American Airways tussen Miami en La Guaira. De aankomst van de eerste vliegmachine is voorzien om 15.40 uur Curaçaose tijd op de Zuidelijke vlucht van Ciudad Trujillo uit. Het vertrek van Curaçao naar La Guaira heeft plaats om 15.55 uur. Overeenkomstig de voorgaande tijdtabel zullen Zuidelijke vluchten plaats hebben op Maandag, Woensdag en Vrijdag, Noordelijke vluchten vinden plaats op Dinsdag, Donderdag en Zaterdag. Op deze vluchten wordt Curaçao aangedaan om 7.40 uur Curaçaose tijd en vertrekken de vliegtuigen naar Ciudad Trujillo om 7.55 uur. Bovenstaande tijdregeling en het tarief zijn in overeenkomst met de toelating, die door het Curaçaose Gouvernement is verleend.

De directie van de Pan American Airways heeft het volgende telegram aan den Gouverneur gezonden: Wij hopen ten zeerste, dat de vliegdienst der bevolking van Curaçao werkelijk ten voordeel zal strekken en dat de aangename betrekkingen, die nu gevestigd zijn, voort zullen duren.

3049.25 GULDEN.

De Noordamerikaanse leger-officieren van Kamp Suffisant wensen van deze gelegenheid gebruik te maken om allen, die het weldadigheidsbal hebben bijgewoond op 30 Januari, ter gelegenheid van President Roosevelts 62e verjaardag, te bedanken voor hun hartelijke samenwerking, waardoor de „Warm Springs Benefit" ter bestrijding van kinderverlamming een succes is geworden.

Iedere bijdrage van een gulden zal een ongelukkig slachtoffer van kinderverlamming op de weg van herstel brengen en leiden tot een gezonder en gelukkiger normaal leven.

Netto ontvangst van het verjaringsfeest van de President-Warm Springs Foundation ƒ 3049.25 ($ 1617.64).

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Sint Thomas Kring:** In de gisteren gehouden feestvergadering van de Sint Thomaskring werd de Heer Jacobo Palm, de bekende Curaçaose musicus, tot erelid benoemd om zijn grote muzikale verdiensten voor de Kring.

— **Katholieke Sport Centrale:** Voetbal: Sithoc — Lighting 3—0.